

Till

m.registrator@regeringskansliet.se

Kontrollstation 2017 för elcertifikat –en delredovisning (ER201609) M2016/01587/Ee.

Svensk Vindkraftförening är tacksamma för att ha fått möjligheten att lämna synpunkter på delredovisningen av Kontrollstation 2017.

Sammantaget ser vi att det är avgörande att beakta dagens situation när framtida metod och justeringar ska behandlas. Det stora överskottet av certifikat och dess effekt på prisnivåerna är en tydlig indikation på hur kritisk tidsaspekten är – det räcker inte att volymerna på korrigeringsarna är rätt, utan de måste få genomslag snabbt.

Nedan får ni vårt svar och vår sammanfattning, de flesta av dessa synpunkter vi utarbetat i samarbete med Svensk Vindenergi.

Vår sammanfattning av delrapporten

Föreslagna justeringsvolymerna verkar rimliga. Det är positivt att ni tagit till er av våra tidigare synpunkter i vårt remissvar om kontrollstation 2015, om en ny kontrollstation redan 2017.

I dagsläget är situationen kritisk med ett **stort överskott** av certifikat och det i väntan på att justeringarna ska få effekt. Uppskattningsvis är förluster för branschen mellan 5-8 miljarder kronor för åren 2010-2015.

Det kommer bli viktigt att inte bara justera volymen, utan även att göra det i rätt tid. Det är viktigt att betona att effekten av justeringar först kommer till stånd när justeringarna har börjat gälla. Detta både för själva hanteringen av överskottet som för hur själva justeringsprocessen ska gå till.

Hur agera för att minska dagens stora överskott:

En snabbare reduktion av överskottet kan åstadkommas genom att se över tidsaspekten för justeringarna för Kontrollstation 2015. Vi förespråkar en tidigare hantering av den ingående reserven med tyngdpunkt på 2017, att denna hanteras så fort som möjligt givet den politiska beslutsprocessen - rimligen med tyngdpunkt till 2018.

Tidsaspekten innebär justeringarnas spridning över tid, inte deras totala volym. För varje dag med låga certifikatpriser fortsätter förlusterna att öka för de som investerat i vindkraft, framför allt under åren 2006-2012. En snabbare reduktion är kritiskt för att få en fungerande prissättning. En hantering av allt överskott innan 2020 ett minimumkrav för dessa investerare. Energiöverenskommelsens 18 TWh i systemet mellan 2020-2030 innebär ny risk för prispress, som inte var känd för dessa vid investeringstillfället.

Varför ska den **elintensiva industrin** vara undantagen som kvotpliktig i elcertifikatsystemet även i framtiden?

Idag är 65%, 92TWh av elförbrukningen anslutna som kvotpliktiga. Den elintensiva industrin som förbrukar 40TWh är idag helt undantagen som kvotpliktiga. Systemet skulle gynnas om den elintensiva industrin succesivt ansluts som kvotpliktiga. Det medför ökade intäkter, då elhandlarna genom nya föreslagna kvotkurvor får köpa större volymer certifikat vilket i sin tur medför att överskottet av certifikat snabbare skulle minska.

Vi förslår att den elintensiva industrin succesivt ansluts som kvotpliktiga i elcertifikatsystemet från år 2021.

Justeringsprocessen:

Förutsägbarhet behövs gällande total efterfrågan, systemet bygger på en viss efterfrågan och att denna upprätthålls. Annars riskerar vi istället få vad justeringsprinciperna ska undvika – en oönskad prispåverkan.

- För att undvika framtida obalanser anser vi det bästa alternativet är att i lag definiera hur många TWh produktion som behöver annulleras årligen, detta kan vid årsslut omvandlas till en kvot baserat på den faktiska elanvändning och appliceras retroaktivt.
- Om kvoterna ska fortsätta fastställas i förhand är det kritiskt att utföra justeringen så ofta som möjligt för att minimera storleken. Analysen i rapporten visar att ju fler år som löper mellan justeringar, desto större blir dessa. För att undvika längre perioder med obalans och följande prispåverkan är det också viktigt att justeringarna inte sprids ut över en längre tid utan att denna görs snabbt.

Vi förordar en justering vartannat år .

- Vi ser positivt **på en avpolitisering av processen kring tekniska justeringar** eftersom det är angeläget att snabba upp processen samt att separera beslut av teknisk karaktär från de som är av politisk karaktär. Det är av stor vikt att process och metod inskrivs i lagtext så att systemets funktionalitet kan säkerställas oberoende av framtida regering.

Överutbyggnad och stoppregel

- Vi är också positiva till på att man utreder risker kring **överutbyggnad i systemet**, även om dessa förändras med den nya energiöverenskommelsen. Det finns fortfarande risker för överutbyggnad i systemet beroende på hur systemet designas kring nya mål. Vi föreslår att en stoppregel införs till 2030. Både en övergångslösning och en stoppregel bör snarast utredas och beslutas för att ge marknaden tydliga spelregler.
- Vi saknar en utredning i rapporten hur en målrelaterad **stoppregel** skulle kunna säkerställa både måluppfyllnad och marknadsfunktionalitet. En tidsbegränsad stoppregel har svårt att säkerställa mängden produktion som släpps in – det kan bli för lite eller för mycket.

Marknadsfunktion

- Svensk vindkraftförening ser en viss fördel med införande av en gemensam databas. Denna skulle öka transparensen för marknadens aktörer. Vi tycker att den överenskommelse Energimyndigheten och dess norska motsvarighet NVE nyss kommit överens om med att ha tätare rapportering och ökat informationsutbyte om utbyggnad av ny vindkraft räcker, då Norge lämnar systemet efter dec 2021 när nuvarande mål har uppnåtts.
- Vi vill påpeka och betona att dagens årliga annullering straffar producenterna. Med tätare annulleringar skulle rörelsekapitalbehovet minska och så också kostnaderna, samt att det skulle sprida riskerna bättre mellan köpare och säljare.

Svensk Vindkraftförening föreslår att två annulleringar införs årligen, en i mars och en i oktober.

Inledning

1.1 Om uppdraget

För att Sverige ska uppfylla sina åtaganden enligt avtalet med Norge ska Energimyndigheten föreslå justeringar. Det innebär en annullering om certifikat motsvarande 228 TWh inom det gemensamma systemet, samt certifikat kopplat till anläggningar inom övergångsordningen och den ingående reserven.

Tanken var att finansieringen av ny produktion skulle öka linjärt, en utveckling som inte riktigt sker när det sker förändring i efterfrågan – som i fallet med prognosdifferenser. Tidpunkten för efterfrågan är dock kritisk när det gäller balans i marknaden och prisbildning, och på grund av bland annat prognosdifferenser har vi nu sett en förskjutning i efterfrågan.

2 Justering av kvotpliktskurvan

2.2 Justeringsprinciperna

Den föreslagna metoden där justeringarna sprids över fyra år är förståelig om det inte ska ske för stora förändringar i kvoterna. Det innebär dock att det tar längre tid att rätta till en prognosdifferens och obalans.

Principerna används för att justera kvoterna på ett förutsägbart sätt för att undvika en oönskad påverkan på prisutvecklingen. Förutsägbarhet är viktigt men det handlar inte bara om kvoter. För individuella aktörer på efterfrågesidan är förutsägbarhet gällande kvoterna givetvis viktigt, men det kan hanteras av den information och de rapporter som Energimyndigheten släpper om förväntade justeringsbehov. Med hjälp av denna information kan man som köpande aktör förstå vad effekten blir på kvoterna. Förutsägbarhet behövs också gällande total efterfrågan. Systemet bygger på en viss efterfråga och att denna upprätthålls. Annars får vi vad justeringsprinciperna ska undvika – en oönskad prispåverkan.

Vid genomläsning av rapporten verkar det som att begreppet oönskad prispåverkan syftar på volatilitet i priserna och ryckiga förändringar. Vi vill även läsa in en priseffekt som kommer av det stora överskott som i dagsläget finns eller möjliga framtida underskott på grund av prognosdifferenser – dessa är minst lika oönskade.

Därför vill vi att även de gamla justeringarna behöver analyseras inklusive när de förväntas få en effekt på överskottet. Vid en sådan analys är det tydligt att de ligger utspridda över för lång tid och att de måste kunna omfördelas.

Ett problem i sig är att justeringarna för prognosdifferenser är utspridda fram till 2019. Det är ytterligare ett problem eftersom den ingående reserven inte kommer hanteras förrän efter 2020. Så länge som justeringarna inte får en snabb effekt fortsätter systemet att straffa producenterna och investerarna. Genom överskottet sponsrar de förbrukarna som fortsätter att betala en artificiellt låg kostnad för sin elkonsument, vilket inte är försvarbart.

Vi ser därför att båda dessa justeringar måste omvärderas och omfördelas för att återställa funktionen i systemet.

2.3 Kvotpliktig elanvändning

- Den faktiska kvotpliktiga elanvändningen har varit lägre under 2012-2015 än förväntat, orsakat av de senaste årens milda vintrar och en lägre konsumtion i förhållande till normalårsförbrukning. Vi tycker därför det är positivt att man nu ser över prognoserna igen och gör en nedjustering. Givet utvecklingen vi har sett och dess effekt med ett ökande överskott är vi oroliga att denna trend kan komma att fortsätta om inget radikalt görs.
- **Ska den elintensiva industrin vara undantagen som kvotpliktiga i elcertifikatsystem?** Svensk Vindkraftförening har lyft frågan i tidigare remiss svar om elcertifikatsystemet i juni 2014 och åter igen senast i vårt öppna brev till vår energiminister och Energikommisionen i juni 2016. Vi vill att den elintensiva industrin succesivt ansluts som kvotpliktig. Sverige står inför en stor förändring av det framtida energisystemet, med en avveckling redan till år 2020 där 4 av totalt 10 reaktorer försvinner. Det betyder att 2,9 GW kärnkrafteffekt av totalt 8,9 GW ska avvecklas inom kort, med 65 % tillgänglighet minskar således 16-17 TWh elkraft. Vi måste kunna möta dessa förändringar och våga tänka nytt. Det kommer kräva ett politiskt nytt tänk, mod och beslut, för att säkra och säkerställa en ekonomisk framtida produktion av förnybar elkraft. Målet mot 100 % förnybart till år 2040 är redan beslutat med bred politisk majoritet. Vi föreslår att efter år 2020 utökar man systemet med att den elintensiva industrin, denna som idag förbrukar ca 40 TWh att nu ansluts till systemet med början 2021. Att öka från dagens 92 TWh kvotpliktiga anläggningar, till en succesiv ökning med + 4 TWh per år tills år 2030 så skulle hela den svenska elkonsumenterna vara med i systemet med ca 132 TWh kvotpliktiga. Detta ökar möjligheten att både få in nytt kapital och nya insatser och bättre avkastning för investerarna, samt inte minst ökar *security of supply* och säkerställa att vi fortsatt kan exportera förnybar elkraft till EU-länder .

2.5 Förslag på justering av kvotpliktskurva

Dagens situation med ett fortsatt stort överskott av certifikat i väntan på att justeringarna ska få effekt är kritisk för de som redan investerat i vindkraft och det är inte bara justeringsvolymerna som är viktigt, utan även när de infaller i tid. Effekten av justeringar på elcertifikatmarknaden kommer först till stånd när justeringarna börjar gälla. Det blir därför viktigt med en snabbare reduktion av överskottet att denna kommer till stånd genom att se över tidsaspekten för justeringarna tillhörande Kontrollstation 2015.

Vi har tidigare förespråkat en hantering av den ingående reserven på 8,8 TWh med tyngdpunkt på 2017, förslagsvis genom en höjning av kvoterna höjas med motsvarande 4,4 TWh 2017, och därefter med 2,2 TWh för 2018 respektive 2019. Tiden är knapp och vi ser nu att detta troligtvis inte kommer att ske givet den politiska beslutsprocessen, det minsta man då kan begära är att den hanteras så fort som möjligt - rimligen med tyngdpunkt på 2018.

En hantering av överskottet innan Vi vill förtydliga att tidsaspekten innebär justeringarnas spridning över tid, inte deras totala volym. För varje dag med låga priser fortsätter förlusterna för vindkraftsproducenterna att öka, framför allt de som investerade åren 2006-2012 vilket nu ekonomisk går på knäna. En snabbare reduktion är kritiskt för att få en fungerande prissättning för marknadens aktörer.

2020 är fortfarande ett försiktigt krav. Sett till den ingående reserven talar vi om volymer som härrör från tiden innan samgåendet med Norge och således fått spöka i många år. Sett till gårdagens investerare är en hantering av allt överskott innan 2020 ett minimumkrav, särskilt som energiöverenskommelsens 18 TWh i systemet mellan 2020-2030 innebär en ny risk för prispress och att denna omständighet ej var känd för dem vid investeringstillfället.

3 Kvotpliktskurvan i elcertifikatsystemet

Vi ser det som mycket positivt att man ser över möjligheten att förenkla processen för tekniska justeringar då det är kritiskt att denna är så snabb som möjligt. Vi skulle gärna se att justeringarna görs ännu oftare än föreslaget om de ska fortsätta bestämmas i förhand, nämligen årligen, och att de ska spridas ut över en kortare period för att undvika ackumulerade effekter.

Det stora ackumulerade överskottet och dess effekt på prisnivåerna är en tydlig indikation på hur kritisk tidsaspekten är – det räcker inte att volymerna på korrigeringsarna är rätt, utan de måste få ett snabbt genomslag. Varje dag med fortsatt överskott av certifikat och låga certifikatpriser innebär ytterligare förluster. Vindkraften producerade 16,5 TWh det senaste året, för varje 10 kr som certifikaten tappat i pris betyder det förluster om 165 miljoner kronor i för de som investerat. De totala förlusterna inom branschen uppskattas till mellan 5-8 miljarder kronor under perioden 2010-2015.

3.3. Olika metoder för teknisk justering

3.3.1 – 3.3.3 Fastställa på förhand eller i efterhand?

Att på förhand fastställa är bättre och tydligare för aktörer som ska köpa elcertifikat. Däremot är efterhand bättre och säkrare för aktörer som ska sälja, då det säkerställer att efterfrågan är förutsägbar. Det bästa alternativet vore att definiera i lag hur många TWh produktion som behöver annulleras årligen för att nå utbyggnadsmålet, detta kan sedan vid årsslut omvandlas till en kvot baserat på faktisk elanvändning och appliceras retroaktivt.

Att sätta kvoter på förhand motiveras med att det är mer kostnadseffektivt genom att förbrukningssidan inte behöver betala för en ökad risk. Ska man fortsätta med förhandsbestämda kvoter är det befogat att justera varje år så att inte heller producenterna ska behöva ta en ökad risk. Rapporten säger att producenter behöver hantera svängningar i efterfrågan som följer av variationer i yttre förutsättningar. Vi tycker att man bör göra allt vad man kan för att minimera dessa svängningar. Det är utbudssidan som har fått bekosta de obalanser som kommit av prognosdifferenser hitintills.

Vi tycker att det bästa alternativet vore att i lag definiera hur många TWh som behöver annulleras årligen och vid årsslut omvandla detta till en kvot. Ska man fortsätta med förhandsbestämda kvoter är det befogat att justera varje år så att inte heller producenterna ska behöva ta en ökad risk.

3.3.4 Hur ofta ska justeringar ske när de fastställs på förhand?

Vi tycker det är mycket bra med en analys kring storlek på justeringar kopplat till hur ofta justeringarna ska göras. Inte oväntat visar denna att ju längre man väntar desto större blir justeringen, därför vill vi att man gör justeringen så ofta som möjligt, för att minimera storleken på justeringen.

Sett till förslaget att utföra kvotjusteringar vartannat år är detta ett steg i rätt riktning, men med fortsatt stora överskott så ser vi ett behov av en årlig justering. Vid den förra Kontrollstationen föreslog vi justeringar vartannat år, men nu vill vi gå ett steg till och förslår istället årliga justeringar. Vi måste dra lärdomar av den förra kontrollstationen och se hur lång tid det tar för justeringar att få effekt. Tidsaspekten är väldigt viktig, dagens överskott kostar producenterna dagligen betydande förluster.

Att dra ut på justeringar för att få mjukare övergångar motiveras med att efterfrågesidan inte ska drabbas av osäkerhet kring vilka volymer man behöver köpa. Det är förstäligt till viss del, men som nämns i kapitel 2.2 är volymförändringar hanterliga sett till att Energimyndigheten släpper information kvartalsvis kring förändring i kvotpliktig elanvändning och medföljande justeringsbehov, samt att elcertifikaten går att spara över tid.

Vad som däremot inte påverkas av denna kvartalsvisa information är faktisk efterfrågan sett till köp och prisbildning. Då väldigt lite spekulation görs på elcertifikatmarknaden är det viktigt att betona att effekten av önskvärda förändringar först kommer till stånd när justeringarna genomförs. Alternativet att Energimyndigheten årligen kommunicerar vilka åtgärder man avser att genomföra och att justeringarna görs med glesare intervall, är inte tillräckligt.

I dagsläget har vi en kritisk situation med ett gigantiskt överskott av certifikat i väntan på att justeringarna ska få effekt. I förslaget med framtida metod måste man därför ta historien och dagens situation i beaktande, och minimera framtida obalanser - prognosdifferenser som leder till ett ökat överskott är katastrofala för de som redan har investerat. Det är därför viktigt att få in justeringar så snabbt som möjligt, utspjutt över så kort tid som möjligt för att säkerställa att obalanser med följande priseffekt inte ligger kvar under en längre tid.

Vi föreslår därför årliga justeringar

3.3.5 Hur ska avvikelserna fördelas?

Som påtalat i kap.2.2 anser vi fyra år vara väl tilltaget för att sprida ut kvotjusteringar, särskilt som de väntas bli mindre med förslaget om justering vartannat år. Vi tycker det är viktigt att säkerställa att obalanser inte systematiskt byggs upp över tid. När efterfrågan baseras på prognoser kommer det alltid finnas differenser, det kritiska är hur dessa hanteras. Kortare perioder med obalans går inte att undvika, men vi kan undvika längre. För att undvika längre perioder med obalans är det kritiskt att justeringarna inte sprids ut över en längre tid utan görs relativt snabbt.

Som nämns i kap.3.3.4 så kostar överskottet av certifikat producenterna stora förluster varje dag, därför är tidsaspekten ytterst kritisk, man kan inte bara se till totala volymer över tid utan måste se till när de infaller i tid.

Vi föreslår därför att justeringarna görs snabbt och spridas ut över max två år.

3.4 Flytta kvotpliktskurvan från lagen till förordningen

Vi tycker det vore bra om man lyfter tydligheten som att flytta kvotkurvan från lag till förordning. Det är viktigt att skilja på tekniska justeringar, som handlar om att säkerställa systemets funktionalitet och att vi kan nå de politiskt satta målen, från andra ändringar av kvotkurvan som ambitionshöjningar.

En förflyttning från lag till förordning med lagställda principer för tekniska justeringar är dock ett stort steg i rätt riktning. Det är av stor vikt att process och metod inskrivs i lagtext så att vi kan säkerställa att systemets funktionalitet, det finns nämligen annars en viss politisk risk kvar även med regeringsbeslut om det inte finns tydliga principer att följa i lagen kring justeringarna.

Vi förordar att dessa justeringar hanteras av Energimyndigheten, för att utesluta politisk risk och göra processen så snabb som möjligt.

4 Tidpunkt för godkännande av anläggning

Vi tycker också det är positivt på att man utreder risker kring överutbyggnad i systemet, även om dessa kommer att förändras genom den nya energiöverenskommelsen. Det finns fortfarande olika risker för överutbyggnad i systemet beroende på hur man designar systemet kring det nya målet och det finns behov av en stoppregel till 2030.

Det är olyckligt att uppdraget fokuserar på tidpunkt och överutbyggnad endast efter 2020, särskilt givet hur det ser ut i dagsläget på marknaden med begränsat utrymme kvar i systemet. Detta uppskattades till exempel till 4 TWh av Energimyndigheten enligt presentation på seminariet för Kontrollstationen. Det finns alltså en stor risk att systemet kommer att drabbas av överutbyggnad innan 2020 vilket ej behandlas i rapporten.

En stoppregel till 2030 måste utredas och beslutas om snarast för att ge marknaden tydliga spelregler - möjlighet att planera och riskbedöma marknaden. Om för mycket produktionsvolym släpps in i elcertifikatsystemet kommer priset att gå mot noll - detta eftersom de årliga utfärdandena då kommer att överstiga de årliga annulleringarna och den överskjutande produktionen bidrar till ett ständigt ökande överskott av elcertifikat. En stoppregel bör inte vara tidsrelaterad, utan den bör vara kopplad till måluppfyllnaden och ett stopp skall inträffa när målsättningen är uppnådd, oavsett om det sker före eller efter 2030.

4.2.3 Prissättning på elcertifikatmarknaden

Vi tycker det är bra att man i rapporten lyfter fram hur en prissättning är tänkt att gå till i systemet, i alla fall teoretiskt, samt vilken effekt en kostnadsreduktion av ny vindkraft har, detta genom teknikutveckling och andra faktorer. Det är dock svårt att utvärdera hur prissättningen fungerar i dagsläget på grund av det stora överskottet. Det saknas en analys av hur överskottet påverkar priset, vid närmare analys är det tydligt att det finns en negativ korrelation mellan storlek på överskottet och pris på elcertifikat.

4.2.4 Investeringar efter att målet har uppnåtts

Det är olyckligt att se på dagens reserv som en flexibilitet, den medför grava problem i systemet och gör det svårt både för nya och gamla investeringar.

Det är riktigt att det är svårt att förutsäga exakt prispåverkan vid olika mängd överproduktion, däremot är det viktigt att ta in den ackumulerade effekten. Om för mycket kapacitet släpps in i systemet innebär detta inte bara ett överskott första året efter måluppfyllelse, utan även alla år därefter. Detta ger ett växande överskott, som kommer att ha större och större prispåverkan. Om detta sker innan 2020, innebär det dessutom att vi bygger upp ett nytt överskott innan vi har hunnit göra oss av med det gamla. Sett till detta finns det en risk att priserna kommer röra sig ytterligare neråt. Övergången mellan nuvarande tidsperiod fram t.o.m. 2020 och perioden 2021 -2030 (med 18 TWh i nytt utrymme), måste tydliggöras och konkretiseras på ett sådant sätt att marknadens aktörer kan ha kvar förtroendet för elcertifikaten som stödsystem. Som situationen ser ut nu, råder det en stor osäkerhet.

4.3 Analys – lönsamhet och incitament för investeringar i Sverige perioden 2020-2030

Det behövs en omfattande analys kring förutsättningarna för utbyggnad av vindkraft - både kostnader för vindkraft samt lönsamhet med och utan elcertifikat. Detta är i linje med andra studier och vad vi har sett tidigare, i kostnadsrapporten för vindkraft har vi kommenterat det separat när den släpptes.

Vi tycker det är bra att rapporten tar upp skillnader i elpris för olika kraftslag, genom profilkostnaden, och för olika elområden, genom den geografiska placeringen. Här spelar nätutbyggnaden en stor roll genom sin påverkan på elpriset, och risken för inbyggd kraft måste hanteras för en effektiv utbyggnad. Även kostnadssidan påverkas av näten, dels genom de höjda tarifferna och dels genom den geografiska differentieringen som straffar produktionsanläggningar längre norrut – samtidigt som den stora potentialen för förnybar elproduktion i Sverige finns norr om snitt 2. En tydlig risk för måluppfyllnad som bör lyftas är således en försämrad lönsamhet på grund av höjd inmatningstariff i kombination av lägre elpris till följd av inlåst kraft.

Rapporten kommer fram till att det inte är troligt att vindkraft byggs ut de närmsta åren efter 2020 utan stöd. Vi håller med om detta, och tror därför att det finns en stress på marknaden att få med projekt in i dagens elcertifikatsystem och säkra en ytterligare intäkt. Det kan tyckas ologiskt att aktörer själva skulle bidra till en överutbyggnad, men det finns inte full information kring vilka projekt som kommer in och när. Som rapporten tar upp så kan flera aktörer bidra med projekt som i sig har en marginell effekt, men som sammantaget får en betydande effekt.

I ljuset av energiöverenskommelsen skulle det vara relevant att inkludera en analys även av havsbaserad vindkraft, vi förstår dock att det inte fanns tid för detta i denna version.

4.5 Slutsatser och förslag

I dagsläget med det nya målet man tog genom energiöverenskommelsen så ska denna också inkorporeras i elcertifikatsystemet. Det är oklart hur detta kommer ske och därför kan man inte räkna med att aktörer väljer att avvakta investering. Det finns dock fortfarande risk för överutbyggnad i systemet beroende på hur man designar systemet kring det nya målet och det finns behov av en stoppregel till 2030. Denna måste utredas och beslutas om redan nu för att ge marknaden tydliga spelregler - möjlighet att planera och riskbedöma marknaden.

I ett fortsatt elcertifikatsystem enligt nuvarande modell måste det också övervägas hur nytillkommande produktion ska tilldelas certifikat givet att kostnaden per kWh kan antas vara lägre än under perioden fram t.o.m.2020. Utestående frågor med Norge, såsom risken att de ger ut för många certifikat, måste också hanteras.

5 Marknadsförbättrande åtgärder

Vi uppskattar en ökad mängd information till marknaden, om faktorer som styr såväl utbudet som efterfrågan av elcertifikat, samt att den kommer ofta. Som tidigare påpekat anser vi att en gemensam databas hade varit bra för transparensen.

Generellt sett så har utbyggnaden varit mer eller mindre enligt plan. Historiskt har det dock i perioder byggts mer förnybart än vad man förväntat sig. Detta kan till viss del ha berott på att det saknats information om planerad och påbörjad utbyggnad vilket medfört att investerare tagit beslut om utbyggnad på felaktiga

grunder. Bristen på transparens kan också leda till motsatt effekt, att det byggs för lite. Bristande transparens kan därför hindra en välfungerande marknad.

Branschen välkomnar de åtgärder som Energimyndigheten hittills har gjort för transparensen såsom den nya projektdatabasen på hemsidan. Det som fortfarande saknas är en gemensam svensk-norsk databas över samtliga elcertifikatberättigade produktionsslag och att producenter blir skyldiga att rapportera in tagna kritiska beslut för att kunna erhålla elcertifikat – till exempel bindande turbinavtal i vindkraftsprojekt. Ett sätt skulle kunna vara att utöka vindbrukskollen till "förnybarhetskollen".

5.4.2 Handel och överföring av certifikat

I nuvarande system genomförs en annullering per år i mars månad. De som investerat i kraftproduktion har ett behov av att säkra sina framtida intäkter. Det innebär att producenten bygger upp ett lager av elcertifikat som de får finansiera genom rörelsekrediter. Detta ökar i förlängningen kostnaden för upplåning samt risken för både ägare och bank helt i onödan. Med tätare annulleringar skulle rörelsekapitalbehovet minska och så även kostnaderna, varför vi föreslår att annulleringar görs två gånger per år i mars och oktober istället för en gång per år som idag i mars.

Vi ser framemot en fortsatt god dialog i ärendet och hanteringen.

Falkenberg 2016-08-31

Svensk Vindkraftförening

Jeanette Lindeblad
Ordförande

Carl-Arne Pedersen
Vice ordförande